

насъ колко стотини нѣчта има, съ кои-то всякой день си врьшимъ работѣ, а ни на умъ ни не дохажда да помислимъ, какъ сѣ измыслены и колко сѣ ся мѣчили хора-та доклѣ да ги измѣдрятъ? Хлѣбъ-тъ, что ѣдемъ, риза-та, съ коѣ-то ся обличямы, оружіе-то и орѣдіе-то, съ кои-то си служимъ, и всечко друго, что ни влиза въ работѣ, оведнажъ ли и тѣй лесно ли сѣ изнамѣрены? Мыслите ли, че чловѣкъ, чтомъ ся явилъ на земѣ-тѣ, знаялъ е за тѣхъ и могълъ е да си врьши работѣ съ тѣхъ? — Ако да знаяхте колко стотини и хыляды години сѣ изми-нѣли и колко сѣ ся мѣчили хора-та, доклѣ да ся сдобыѣтъ съ тѣя леснины, кои-то сега имамы на рѣкѣ, вые наистинѣ быхте ся почюдили на ума и на трудове-ты, съ кои-то прѣвы-ты хора сѣ залѣгали възъ най-малко-то нѣчто, както ся чюдите сега на желѣзници-ты и на телеграфы-ты.

Прѣви-ти чловѣци дошли на бѣлъ свѣтъ голи плѣтени, както и ные ся раждамы, съ тѣхъ разликѣ само, че ные ся раждамы като малкы дѣца и нами-рамы бащѣ и майкѣ, кои-то ны хранятъ и гядять доклѣ да наягкнемъ за да можемъ да ся гядамы и хранимъ сами, а прѣвы-ты чловѣцы Господь довелъ на свѣта пораснѣлы и наягкнѣлы, та сами могли да ся гядять и хранятъ Прѣви-ти чловѣци, ако и да были замошци и ягкы, нѣмали пакъ това, что-то имъ трѣбувало и что-то намирамы ные готово у ба-щы-ты си и майкы-ты си: тѣи нѣмали ни облѣкло, ни кѣщѣ, ни готовѣ хранѣ. Нѣ Божій Промыслъ ся погрыжилъ и за това; тѣмъ не трѣбувало нито кѣща, нито дрѣхы, нито пакъ, като на дрѣгы хора, имъ трѣбувало легка храна, майчино млѣко, какво-то трѣбува намъ като на пеленачета.